

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4118

гр. София, 23.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в закрито заседание на 23.05.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Весела Цанкова

като разгледа дело номер **6885** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Образувано е по молба на Българска народна банка, чрез адв.М. В., САК за допълване на съдебно решение №1320/01.03.2022г. по адм.дело № 6885/2019г. в частта за разноските.

В молбата се посочва, че независимо, че делото е образувано на 19.06.2019г., преди влизане в сила на ЗИДЗОДОВ от 29.11.2019г., разноски на ответника се дължат по силата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, като § 6 от ЗИДЗОДОВ не се отнася до действието на изменението за разноските занапред, а само до съдилищата, които следва да довършат висящите производства. Посочва, че с Определение №2/20.04.2021г. по Тълкувателно дело № 1/2019г. е отклонено искането на главния прокурор на Република България за приемане на съвместно тълкувателно решение относно приложимостта на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ за съдебни производства, образувани преди влизане на разпоредбата в сила.

В 7 - дневния срок от получаване на молбата за изменение на съдебното решение ищецът е представил становище, в което е посочил, че искането е неоснователно, алтернативно, че размерът на възнаграждението следва да се определи по чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Съдът, след като прецени доводите на страните и установената по делото фактическа обстановка, намира искането за допълване на съдебното решение в частта за разноските за допустимо, а разгледано по същество за неоснователно.

Исковата молба е предявена на 19.06.2019г., преди влизане в сила на ЗИДЗОДОВ от 29.11.2019г., с който е създадена нормата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ. По силата на § 6, ал. 1 от ПЗР на ЗИДЗОДОВ, този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила. Съответно разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, регламентираща разноските на ответника се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането на закона в сила и е неприложима за настоящата

искова молба. По правилата за разноси на ЗОДОВ отпреди изменението от 29.11.2019г. разноси на ответника не се дължат. Няма тълкувателно решение, което да задължава съдилищата в обратния смисъл. Преобладаващата съдебна практика е в смисъла на постановеното в съдебното решение. Например Решение №9046/08.07.2020г. по адм.дело №9612/2019г. на ВАС на РБ, Решение №7795/18.06.2020г. по адм.дело №776/2020г. на ВАС на РБ, Определение №1400/03.02.2021г. по дело №624/2020г. на ВАС на РБ, Решение №2316/19.02.2021г. по адм.дело №3550/2020г. на ВАС на РБ, Решение №10847/06.08.2020г. по адм.дело №6400/2019г. на ВАС на РБ, Решение № 5199 ОТ 23.04.2021г. по адм.дело № 11652/2020г. В този смисъл е и практиката на ВКС– Определение № 60267/02.07.2021г./постановено след Определение №2/20.04.2021г. по Тълкувателно дело № 1/2019г./ по ч.гр.д. №1012/2021г. на ВКС.

По изложените съображения,съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане на Българска народна банка, чрез адв.М. В., САК за допълване на съдебно решение №1320/01.03.2022г. по адм.дело № 6885/2019г. в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: